

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítéltábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

A győztes.

Pécs, 1899. június 13.

Valóban csak az a mély erkölcsi undor, a melyet a Tisza Kálmán által kezdeményezett s Bánffy báró által betetőzött politikai korrupció idézett föl a nemzetben, magyarázhatja meg azt az ellentmondás nélküli örömet, a melyet a kiegyezési válság legújabb megoldása fölött észlelhetni a fővárosi sajtóban.

Mikor a törvény, jog és igazság jegyében fogantatott Széll-kabinet váratlan akadályokba ütközött Bécsben abban a munkájában, a melyet mindenki már elintézettnak hitt, megdöbbenés fogta el a lelkeket, ama eshetőséggel szemben, hogy az új kormányzati rendszer elbukhatik, mielőtt működésének áldásos hatása érezhetővé vált volna s helyére ismét a törvénytíprók, erkölcsmetelyezők vonulnak be diadalmasan a köztérre.

Hogy a válság elmúlt rólunk a nélkül, hogy ez bekövetkezett volna, most általános az öröm s nem is jut eszünkbe kutatni, milyen áldozatába került az országnak ez a megoldás, a melyet különben hiteles alakjában nem is ismer senki, mert az alkudozó kormányok a legmélyeségsébb hallgatást fogadták meg egymásnak.

Már ez a Széll Kálmántól szokatlan nagy titkolózás is szörnyen gyanus dolog, hisz ha igaz az, hogy a megegyezés teljes,

akkor teljességgel érthetetlen, hogy mire való annak tartalmát titkolni. Annál érthetlenebb, mert nemcsak a magyar sajtó, de a bécsiek is azt hirdetik, hogy a küzdelemből Széll Kálmán került ki győztesen, a titkolózás tehát méltán azt a gyanút kelti, hogy ez a híresztelés nem felel meg egészen a valóságnak.

Hisz azok a találgatások is, a melyek a sajtóban a megegyezés lényegét illetőleg általánosan el vannak terjedve, elég gondolkodásra adnak anyagot arra nézve, vajjon csakugyan be lett-e tartva a magyar pártközi egyezmény lényege s az engedmények nem mentek-e túl azon a formai határon, a meddig a magyar parlamenti béke megzavarása nélkül elmenni lehetett.

Mert azok az engedmények, a melyekről ezek a híresztelések szólnak, bizony nagyon is a lényegbe vágnak. Hisz már az a teljesen biztosra vett értesülés, hogy a kiegyezés paktumos időtartama két vagy három évvel meg lett hosszabbítva, eléggé lényegbe vágó dolog, mert nem közömbös dolog az Magyarországra nézve, hogy két-három évvel előbb vagy utóbb léphet-e az önálló gazdálkodás terére.

Az ellenzék a gazdasági közönségnek 1903-ig való kiterjesztését a hatvanhetes törvény ellenére csak azért fogadta el, hogy megkötöttségünk a nemzetközi vám-és kereskedelmi szerződésekkel egyidejűleg szűnjék meg; semmi elfogadható indokot nem találunk tehát arra nézve, hogy a

közönségre való megegyezés eme határidőt jóval meghaladó időtartamra toltta ki.

Igaz ugyan, hogy azt is mondják, miszerint majd a nemzetközi új szerződéseket is ugyanerre az időre kötjük meg a külfölddel s így az az alapelv, hogy az osztrák-magyar szerződés a nemzetközi szerződésekkel egyidejűleg járjon le, meg lett mentve. De hát ki garantálja azt, hogy a külföldi államok velünk a mondott rövid lejáratra 1903-ban fognak-e szerződni? Az a körülmény, hogy a külföldi kormányoktól erre nézve biztató ígéretek kaptunk, biztosítékul éppenséggel nem szolgálhat, hisz négy év múltán már egészen mások állhatnak ott a kormányzat élén, a kikre elődeik ígérései nem kötelezők, törvényhozásaik pedig, a melyeket a mostani kormányok sem kérdeztek meg ebben a tárgyban, semmi ígélet által kötve nincsenek.

Hisz láttuk, hogy paktumos megállapodásunk, a melylyel Ausztriához való viszonyunkat rendezni akartuk, dacára annak, hogy azt a másik államban is szuverén korona elfogadta, nem vihettük keresztül éppen a határidők tekintetében: miképpen bizakodhassunk hát abban, hogy az egészen idegen államokat négy év múltán kösse az az ígélet, a melyet jelenlegi kormányaik a megújítandó szerződések időtartamára nézve törvényhozásaik megkérdezése nélkül tettek?

Annyi kétségtelen tény, hogy a vám-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Felednélek . . .

Valami rejtelmes zsbongás fogta el minden tagomat, mikor végignézttem a balatoni fürdő fényes publikumának sokaságán. Ugy szerettem volna tudni mindent, a mi ezeknek a káprázatosan szép asszonyoknak fejcskékiben motoszkál. A feleségemet nem hoztam el magammal, mert egyedül szeretek járkálni legalább egy pár óra hosszat naponta. Ő ugyanis talál magának foglatosságot odahaza és ha megunja, hát majd talál szórakozást is. A fürdőszezon elején lévén, csak úgy tódult az embertömeg a Balaton partjára, lesni a gözöskön érkező vendégeket. Amint a tengernyi nép közé keveredtem, egy búbajos szép fiatal asszonyon felejtettem a szememet, aki unottan járt föl s alá. Karcsu termete a liloméhoz hasonlított, könnyed járása nyomában északibító illat áradt, nagy beszédes szemei igézöek voltak. Egy percig rám nézett azokkal a mély tűző szemeivel és tekintete ugy a lelkembe tapadt, hogy azt örökké érezni fogom. Csak az arcán volt valami megmagyarázhatatlan vonás, ami mintha boldogtalanságot, vagy talán az élet tulságos ismeretét engedte sejtteni. Össze-vissza egy éves házasság voltam, hát hir-

telen elfordultam, nehogy kísértésbe jöjjenek és nehogy valaki észrevegye az én rejteteget érdeklődésemet, mert akkor menthetetlenül veszve vagyok. Amikor az ujon jött vendégek partra szállottak, elszólt a várakozók tömege is és én elbandukoltam a suhogó hársfák oldalán, amerre az út vezetett. A faszor végén bekandikált a verőfényes égbolt az árnyas, sötét utra, amelynek csendjét a hatalmas tó titokteljes mormolása zavarja meg, elegyedve a dombvári cigánybanda elhaló akkordjaival, a melyet a gyöngye szellő felém hozott. Arra a nótára azonban figyelmessé lettem, amelyet most huztak: ugy kezdődik hogy »felednélek, felednélek . . .« A szövegéből csak ennyit tudok, a dallamát végig. És ez a nóta ugy a rabjává ejtett, hogy megijedtem. Egyelőre azonban nem tudtam határozottan, hogy mitől, annyi azonban bizonyos, hogy félttem és egyre azt dudoltam: »felednélek, felednélek . . .« Közbe-közbe magam előtt láttam annak a búbajos fiatal asszonynak a lilomé termetét, igézö szép arcát, égető, perzselő tekintetét. Ettől szerettem volna szabadulni, de nem lehetett. Hiába zümmögte a lelkiismeretem az imént hallott nótát. Csak nem tudtam szabadulni. És ez fájt is, meg jól esett is egyszerre. Ej, az ördögbe is, hát mi közöm nekem ehhez az asszonyhoz; utóvégre csak lesz annyi erőm, hogy uralkodjam eme csábítás fölött, amely szerencsétlenséget

zudit rám is, a feleségemre is, a szegény jó feleségemre is, ki most egyedül van odahaza.

Ezeket gondolta és cselekedte Szentkereszty Kálmán, miközben megfordult és sietett hazafelé.

Hej de sok minden kóválygott az ő lázas fejében! Öreg este lett, mire haza ért. Kis felesége otthon felöltözve várta egész délután, hogy majd együtt elmennek a »Hableány«-ba, de hiába, elmaradt a mai séta, mert Kálmán későn ért haza. És szórakozottan felelt a neje kérdéseire, amivel fiatal feleségében elhintette a féltékenység vészt csirázó magvát . . . Dehogy tudja más az ő bajukat, dehogy! És az ismerősök nem is vettek észre semmit sem. Kálmán egy kissé fűrkészőbb tekintettel kutatott az asszonyok között, az igaz, a felesége bensejében meg gyanakodó gondolatok üzték egymást, ámde ezt leplezte az asszonyok velük született raffinement-jával. Az a búbajos asszony meg nem volt sehol. Így mult el egy-két nap, amíg Kálmánnak egy jóbarátja, Varjas Béla a fürdőre nem érkezett. Hogy megörültek egymásnak! Iljukori jóbarátok, iskolatársak voltak. Varjas Béla másnap meglátogatta Szentkeresztyéket, hosszasan beszélgetett Kálmán nejevel, aki — felelevenítettén a mult idők emléke — Varjas Béla előtt bizonyos kellemetlenségekre célozgatott, mondván, hogy meg ne nősüljön, mert nincs nagyobb boldogság a legényélet-

közösség lejárátát ismét elválasztották a nemzetközi szerződések lejárátától; az pedig nagyon is kétséges, vajjon a külfölddel köthetünk-e majd a közösség lejárátával megegyező tartamu új szerződéseket. Kétséges lenne ez még akkor is, ha 1903-ban Ausztria Magyarországgal teljesen egyetértve követelné a külföldtől a megfelelő rövid időtartamra való megállapodást, de ennek sikertelenségét csaknem bizonyossá teszi az a körülmény, hogy magának Ausztriának fekszik érdekében a határidők elválasztása, egész súlyával arra fog tehát törekedni, hogy a közösség lejárátával egyező tartamu szerződéseket ne is követejünk a külföldtől.

A paktumos kiegyezési időtartam meghosszabbítása tehát minden körülmények között Széll Kálmán vereségét jelenti, még pedig vereséget a lényegben, mert elfogadható biztosítékot a határidők egységesítésére nézve a külföldtől szerezni a dolog természetéből folyólag nem volt képes.

De vereséget szenvedett a bankkérdésben is, mert lemondott arról, hogy a bankkegyezmény a gazdasági kiegyezéstől függetlenül 1910-ig érvényben maradjon s elfogadta, hogy a vámközösségnek 1906-ban, vagy 1907-ben bekövetkezendő megszűnése esetén a bankkegyezmény is rögtön hatályát veszítse.

És mit nyert mindezek helyébe? Annak elismerését, hogy a közösséget Magyarország önrendelkezési joga alapján tartja fenn továbbra és hogy a bankparitás rögtön életbe lép. De hát ezek sem vívmányt, sem oly nyereséget nem képeznek, a melyekért rekompensáció járna. Hisz önrendelkezési jogunk szentesített törvényben biztosított jog s ha Ausztriának nem tetszett az az ajánlatunk, a melyet ezen jogunk alapján neki tettünk, jogunk lett volna azzal oly módon élni, a melybe Ausztriának semmiféle beleszólása nem lett volna. A bankparitást pedig ha a bank

elfogadni nem akarta volna, szintén lett volna jogunk privilégiumát rögtön megszüntetni s ezt más intézetre átruházni.

Bármint forgassuk is hát a dolgot, mindabból, amit a válság megoldásáról eddig híreszteltek, nem vagyunk képesek Széll Kálmán triumfátori voltát kibetűzni.

A szerb püspök Pécssett.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. jun. 13.

Ma reggel óta érdekes vendége van Pécs városának. A reggeli nyolc órai vonattal Pécsre érkezett *Bogdanovics* Lucian, budai gör. keleti szerb püspök, ki Baranyamegyében levő hiveit látogatván meg, e körútját nem akarta úgy befejezni, hogy meg ne nézze a megye fővárosát, Pécsset és ne vizsnozza azt a szívélyességet, melylyel körútjában a megye fejei körülvették és számára a körutat az ünnepeltetések szakadatlan sorává tették.

A budai görög-keleti püspökséghez tartoznak megyénk görög-keleti hitközségei is s ezeket a fiatal, harminckét éves, de már is pátriárkális megjelenésű püspök nyolc napon át tartó körútban látogatta meg. Mint annak idején közöltük is, Mohácsra folyó hó 4-én érkezett s onnan Dunaszekesöt és Sombereket látogatta meg, majd Lancsukra, Borjádra, Ráctóttásra és Maissra ment, honnan Lipovát, Sárokot, Kisfaludot, Baánt, Herceg-Szóllóst és Monostort ejtette utjába s azután Magyarbólyban és Villányban tett látogatást. Mohácsra a megyei és pécsi előkelőségek is résztvettek üneplésében, Magyarbólyból pedig Dárdára érkezén, ott is mindenfelé ünnepelték. Dárdáról Bolmány, Kácsfalú és Beremend községeket látogatta meg s innen Vókányba ment, hogy Siklóstra vonuljon be. Tegnap siklósi üneplése is fényes és minden tekintetben egyházfőhöz illő pompával ment végbe s megjelentek azon báró *Fejérváry* Imre dr. főispán és *Tormai* Károly alispán is a vármegye képviselőiben.

A siklósi görög-keleti hitközség a harkányi restauráció nagytermében a püspök tiszteletére tegnap délben hatvanöt terítékű bankettet rendezett, melyen résztvett a főispán, *Jagits* Jó-

zsef orsz. képviselő, a szerb papság és igen sokan megyénk notabilitásai közül.

Bogdanovics püspök a banketten felköszöntötte a királyt és *Széll* Kálmán miniszterelnököt, kívánván, hogy adjon neki az Egek Ura bölcseséget az ország ügyeinek helyes és áldásos vezetésére. Éltette azután megyénk főispánját, megköszönvén azt az előzékenységet, melylyel megyénkben tett körútja alkalmából elhalmozták.

Fejérváry Imre báró főispán válaszolt a püspök felköszöntőjére, örömet fejezván ki a püspöknek a megyében tett látogatása felett, mely a megye görög-keleti vallású lakosságának valláserkölcsei megerősítésére szolgált.

Köszöntőket mondtak továbbá: *Zeke* Lajos, siklósi ev. reform. lelkész, *Vargha* Vitusz, a siklósi szentferencrendi ház főnöke és *Darázsy* Ödön ügyvéd. Az első a főispánt, a második a görög-keleti püspököt, a harmadik pedig *Jagits* József orsz. képviselőt, mint a görög-keleti egyház világi felügyelőségének egyik oszlopos tagját, éltette. *Jagits* József válaszában rámutatott a főpásztori körút céljára és eredményére, mely a hiveket Krisztus tanában nemcsak megerősítette, de a baranyamegyei görög-keleti vallású lakosságot egy erős kapcsolattal szorosabbra fűzte hazánk szívéhez, a fővároshoz és hazánk testéhez, Baranyához, lerontván a válaszfalakat, melyek eddig osztály, vallás és nemzetiség tekintetében fennállottak. Éltette ezután a járási főszolgabírákat, kik a püspöki körútban a lelkes fogadtatásnak mindenütt főintézői és fáradhatatlan vezetői voltak.

Általános lelkesedést keltett a görög-keleti püspöki szentszéki jegyzőnek, *Usambra* Istvánnak felköszöntője, ki hazafias hangon tartott, lelkes magyar szavakkal előadott beszédében rámutatott arra, hogy a püspök körútjából a legkedvesebb emlékeket viszi haza magával s a baranyamegyei görög-keleti hivei míg szívéhez vannak növe, mindenkor főpásztori szeretettel és hazafias érzéssel gondol vissza az egész vármegyére, összes lakosságára és vezetőire.

A bankett csak az esti órákban ért véget s ekkor a püspök *Stankovits* Pál, hitközségi elnökhöz hajtattott vissza kíséretével együtt Siklóstra s annak vendége volt. A püspök ma reggel hagyta el Siklóst s nagy sokaság kísérette ki a trinitási utra, melyen át Vókányba hajtattott és ott titkárja és *Jagits* József orsz.

Egy pillanat alatt felismerték a helyzetet mind a négyen. Magyarázgatni itt nem volt alkalom, mert ez a kínos jelenet Varjasék azonnali távozásával végződött, Szentkereszty meg ott találta jóbarátja négyjegyét az asztalnál . . .

A két jóbarátot a kegyetlen végzet ismét egymás pisztolycsöve elé állította; ezuttal komoly ügyben, a hites feleség becsületéért. Mire a tihanyi hegyek alján visszhangzott a pisztoly durranása, Varjas Béla szíve vére pirosra festette a gyepet . . .

A mint Szentkereszty hazamenet a suhogó hársfák alá ért, a lány esti szellő beleszongta lelkületébe a dombóvári cigánybanda nótáját: »Felejteni, elfeledni« . . . ott hullámzott a vidám fürdőközség, gondtalanul, pajzán jókedvvel, előkelően rejtegetve azt a milliányi apró-cseprő bajt, bánatot, amely ki tudja kit emészt, amely Isten tudja melyiknek a szívét-lelkét őrli és pusztítja, csendesén, zajtalanul. Kálmán futott haza az ő csábító álmképe elől, amely megint eléje toppant; az az északibó asszony, aki tovább szöhetne, — most már zavartalanul — pokoli hálóját, amelyben elpusztulni egyaránt kéj és kárhózat, boldogság és bűn. És most ki felel a szerencsétlen Vilma boldogságáért, amely osztályrészeül jut, ha Kálmán azt a csábító asszonyt nem fogja majd elfeledni? . . .

P. G.

nél, amit ő, ha férfi volna, oda nem adna a világ minden asszonyáért. Hosszúra nyult Varjas Béla ábrázata eme kijelentéstől és szinte kérdőleg tekintett reá.

— Gondolkozik, ugy-e, de mondja, nem győtrelem-e az, ha az embernek olyan ügyei is vannak, amelyeket titkolnia kell a felesége előtt? Óh édes Kálmán, ez már veleszületett baja az asszonyoknak, hogy épen arra kíváncsiak, amit talán jobb volna meg nem tudni soha.

Kálmán nagyon kényelmetlenül érezte magát e percben, de Varjas Béla valami közböbs történetre tért és elterelte vele az asszony figyelmét az előbbi témáról.

Majd az asszony folytatta beszédjét valami »kaszirnról«, aki miatt épp ők ketten, a két legjobb barát éretlen diák korukban megverekedtek. Persze ma kacagtak az »eseten«, meg hevülékeny természetükön, melylyel akkor oly hirtelen belerohantak a veszedelembe. Bezzeg nem tették ma; a feleségükért meg talán legkevésbé. Vilmácska ezt Kálmántól tudja és amint elmondta, Varjas Béla szembe-tűnően elhalványodott. De hamar leküzdötte ezt a színváltozást és kis vártatva távozott. A két jó barát este újra találkozott; ketten lévén, kedvükre beszélgethettek, sőt Varjas Béla bevallotta Kálmánnak, hogy bizony ő azt a kis »kaszirnról«, akiről a felesége szólt, feleségül is vette, amit különben már meg is bánt. Kálmán őszintén sajnálta emiatt barátját és

éppen hogy el akart dicsekedni az ő boldog családi életével, mikor torkán akadt a szó, mert eszébe jutottak a feleségének tegnapi szavai és elébe toppant képzeletben az a csodaszép asszonyka és látta ő is a maga megszavart boldogságát. És igyekezett bizonyítani, hogy a feleségével ő mintaszert boldogságban él s ha tegnap Vilma mondott is olyat, ami kétségessé teszi boldogságukat, az csupán azért történt, mert ő egy délutánt elvesztetett egy szép asszony miatt és ezzel meg-rabolta nejét.

Ez fájt Vilmának, ez az, amit ő titoknak nevezett, melyről, minthogy nem szabad, épp azért szeretne tudni. Ártatlan komédia az egész — folytatta Kálmán — amelynek legföljebb én iszom meg a levét, mert azt az asszonyt nem tudom felejteni . . . Hanem édes Bélám, hozd el a feleségedet hozzánk, talán jó barátnőre akad benne Vilma s megbékül a helyzetével. Ne félj, nem fogunk hajba kapni ő érte, mert tied ő már Isten és az emberek előtt.

Másnap Szentkeresztyék várták Varjas Bélát a nejevel és azok pontosan meg is érkeztek. Amint azonban Varjas Béla karján bevezette nejét Szentkeresztyékhez, leirhatatlan jelenet játszódott le. És ebből elég annyit elmondanunk, hogy Kálmán barátja feleségében az ő csodaszép ismeretlenjét ismerte fel, aki őt megbűvölte s aki miatt az ő imá-dott Vilmácskaja féltékenykedett.

képviselő társaságában a vonatra ült, hogy bejőjön Pécsre.

Itt a püspök fogadtatására a vasuti állomáson megjelentek: *Nendtvich* Andor h. polgármester és *Wurster* József kanonok, püspöki irodaigazgató, ki a püspök nevében üdvözölte a vendéget. Az udvari fogatokra ült fel ezután a társaság s a püspök egyenesen a püspöki palotába hajtatott, hol *Hetyey* Sámuel megyéspüspök mint házigazda, magyaros vendégszeretettel fogadta.

Bogdanovics püspök megérkezése után nemsokára a székesegyházba ment s ott csaknem egy óra hosszáig időzött, megtekintvén annak nevezetességeit.

A délelőtti folyamán első sorban báró *Fejérváry* Imre főispánhoz hajtatott a püspök *Jagics* József orsz. képviselő társaságában s a főispán lakásán hosszasan időzött. Ezután meglátogatta *Dragonescu* Dömjén kir. tanácsos pénzügyigazgatót, *Opris* Péter posta- és táviratigazgatót, *Salamon* József kir. tanácsos tanfelügyelőt, *Igalics* Radivoj megyei főpénztárost és *Popovics* István posta- és táviratfőtisztet. Nevezettek mindannyian családjaikkal együtt otthonukban fogadták a püspököt, a ki hozzájuk, mint hiveihez is, ment. Ezután *Tormai* Károly alispánnál tett látogatást a püspök s végül a városházára hajtatott háromnegyed egy órakor s ott *Majorossy* Imre polgármester fogadta a városi Tanács tagjaival.

Egy óra volt, mikor a városházáról visszahajtatott a főpapi vendég a püspöki palotába, hol *Hetyey* Sámuel megyéspüspök ebédet adott tiszteletére, melyre a kanonokok és a helybeli papság volthivatalos.

A délután folyamán kikocsizott a püspök a honvéddapródiskolához s ott a tanári kar kalauzolása mellett apróra megnézte az egész épület berendezését s meghallgatta a növendékeket az iskolában.

Ezután a püspök a ciszterci rendházat látogatta meg, hol *Incédy* Dénes igazgató és a tanári kar fogadta.

Majd kihajtatott a Zsolnay-gyárba s annak nevezetességeit nézte meg.

Innen a püspöki palotába hajtatott vissza s holnap a reggeli vonattal utazik el Pécsről Budapestre.

A görög-keleti püspök látogatása Pécsen tehát egészen magánjellegű volt s ezért ünnepléses fogadtatása s előtte a küldöttségek tisztelegése nem volt tervbe véve. Csak mint a megyéspüspök vendége jött hozzánk, hogy itt látogatásával viszonzza azt a szívélyes fogadtatást, melyet a megyében tett körutja alkalmával mindenütt tapasztalt és a körut után itt megpihenve, kellemes emlékekkel térjen vissza püspöki székhelyére.

H i r e k.

Pécs, 1899. június 13.

Nyári beharangozó.

Mikor a hivatalnok urak liszter-kabátban hessegetik el a legyeket az asztalról, az ember tudhatja már, hogy küszöbön a nyár. A liszter-kabát ennek a csálhatatlan bizonyítéka, szintugy a légy is.

Ilyenkor a közegészségi hatóságok megmozdulnak téli álmukból s plakátszövegezésre adják a fejüket. És jönnek egymásután a sorok: »Tekintettel a nagy melegre« »Mint hogy Hindosztában az ázsiai kolera fellépett.« — »Óva intjük a publikumot, hogy a kinek a hasa fáj, keressen rá bodzát.«

Persze az ilyen komoly hatósági neszezésre, minden épkézláb levő, de gyomorfájásban szenvedő emberi lény, bodzakeresésben fáradozik. S e miatt nagyon fura állapotok következnek be:

Teszem, a mézárós nem mérheti ki a kiváló husokat s az emberek nem ehetnek huslevest.

Katonáéknál rukkolás nem történik.

A templomok üresen maradnak, Ujság nem jelenik meg. Az iskolákat bezárják. A takarékpénztárak váltókat nem számítolnak le. Házasságot nem kötnek. A szerelem megszűnik. Mert hát a bodza, meg a gyomorfájás stb . . . Eh, jobb erről nem is beszélni. De szerencse, hogy ez az állapot nem igen sokáig tart. Van eszük a plakátragasztóknak, hogy mindent idejekorán visszazökkentsenek a régi kerékvágásba. Az egészségügyi plakátok fölé más plakátok kerülnek s akkor ilyenforma lesz a helyzet:

Ma június
Hindosztában
nyári mulatság
belépti díj . . . nagymeleg
. . . Kezdeté . . . gyomor-
fájás

Erre aztán elmegy a kedv a bodzakereséstől s következnek az aranjuenzi szép napok . . .

Háziurak és tőkepénzesek, (ami különben egy sarzsi, mert a legtöbb háziur tőkepénzes) panaszkodni kezdenek:

- Iszonyu ez a város.
- Itt nem lehet kiállni tovább.
- Az utcák portengerben usznak.
- A fagyalt nem eléggé hideg.
- Gyerünk!
- Menjünk!

És akkor kezdődik a roletta-szezon. Fürdősejű, takaros szobacikákat az emeleti ablakokban nem láthat a szem. Szerelmi kalandra nem jósolhatunk abból, hogy a roletta egyfertály, vagy kétfertály részben van-e leeresztve — mert biz azt egészben, négyfertály részben leeresztették. Az urak itt hagyták téli, tavaszi és őszi tanyájukat, — fürdőznek.

A kávéházak stamgasztjainak fiatal generációja csak azon veszi észre magát, hogy az asztal vendégei napról-napra szaporodnak. Ismeretlen, eddig csak fényes nappal s akkor is az utcán látott alakok szegődnek hozzájuk.

Az előbb oly hosszúra nyult, kesernyés arcok kezdenek vidámabbra válni.

Először titokzatosan, szinte félve közelnek ezek a rejtelmes alakok. Ugy éjfél tájt, mikor a cigány már kifáradt a gyantázásba, félve, óvatosan csak köszörülgetik a kávéház falát. Mindegyik olyan kávéházba igyekszik, ahol biztos abban, hogy maga lesz olyan saját fajta ember. Persze azt számításon kívül hagyják, hogy a sors szeszélyes. Így történik aztán, hogy egy földél alá kerülnek mindazok, akik a jeggyűrűjüket a nyár tartama alatt a mellényzsebben viselik.

Ezek most élnek a második nyarat s titulusukra nézve szalmaözvegyek.

A legényember nem tud a mulatáshoz. Megszokott, sablonszerű dolog az neki. Ahhoz csak azok értenek, akik jó időre el voltak vonva tőle. Akik esti kilenc órakor, kapuzárás előtt rendesen hazacosztattak, akik segítettek az asszonynak a gyerekek elaltatásában, akiknek az esti theájába a feleség hullajtatta szűken mérve a cukrot és nem a kasziros frajla.

Hajh, ha ezek egyszer kirugnak a hámból, mi leszen akkor?!

Igy esik aztán, hogy mikor a hivatalnok urak már liszter kabátban hessegetik el az aktákról a legyeket, az éjjeli kávéházak tulajdonosai mást sem csinálnak, mint a cupringerekkel korrespondálnak:

»Szükségem volna egy kaszirnőre, fekete legyen és molett.«

»Posta fordultával küldjön egy kaszirnőt. Amolyan hamvasszökét akarok, de ne soványat.«

»Van-e vöröshaju kaszirnő raktáror?«

»Egy kaszirnő kellene, lehetőleg öles természetű. Ha lencse van az arcán, még jobb.«

S mire véget ér a nyár, — elmúlik a kaszirnő keresési láz is. Ez csak természetes.

Figura.

Napirend 1899. június 14-én.

Naptár: szerda, június 14. — Róm. kath.: Vazul. — Prot.: Vazul. — Görög-kel. (jun. 2.) Nicefor. — Zsidó: Thamusz 5. — Nap két 4 óra 5 perckor; nyugszik 7 óra 54 perckor. — Hold két 10 óra 26 perckor délelőtt; nyugszik 11 óra 36 perckor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe eső várható.

Gazdasági választmány ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Az építkezési bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Börtönvizsgáló bizottság ülése az ügyészségnél d. e. 11 órakor.

— (**Baranyamegye közigazgatási bizottsága**) ma délelőtt 9 órakor tartotta rendes havi ülését a vármegyeház közgyűlési nagytermében, melyen a főispán gyen-
gélkedése folytán *Tormai* Károly alispán elnökölt. Az ülésen résztvettek: *Koszits* Kamill főjegyző, *Mendl* Lajos dr. tiszti főorvos, *Ter-
novszky* Alajos h. pénzügyigazgató, *Zsolnay*

György kir. főügyési helyettes, *Hinka* László, *Stajevits* János, *Jagics* József, *Kovácsffy* Kálmán kir. főmérnök, *Salamon* József kir. tanfelügyelő, *Nagy* Jenő tiszti főügyész, *Jeszenszky* Lajos árvaszéki elnök, *Halvax* József, *Ország* Lajos, *Simonffay* János és ifj. *Jeszenszky* Ferenc bizottsági tagok. A bizottság igazolta *Halvax* Józsefnek, *Hinka* Lászlónak, *Jagics* Józsefnek és *Ország* Lajosnak a múlt havi ülésről történt elmaradását s egyszersmind tudomásul vette *Hinka* László ama jelentését, hogy július és augusztus hónapokban egészsége érdekében fürdőre lesz kénytelen utazni és ezért az erdészeti albizottság elnökségét ez időre *Simonffay* János alelnöknek adja át. A jövő havi ülés határnapjául július 11-dike tűzetett ki. Tudomásul vette ezután a bizottság a kir. főmérnök, a tiszti főügyész, az árvaszéki elnök, a királyi tanfelügyelő, a tiszti főorvos és a királyi főügyész-helyettes havi jelentéseit és egyéb folyóügyek elintézése után háromnegyed tíz órakor az ülés véget ért.

— (**Budapesti művészek Pé-**

csett.) Folyó hó 20-án érdekes hangverseny lesz — mint értesülünk — a Vigadó nagytermében. *Perotti* Gyula és *Bartóky* Matild, a magy. kir. operaház tagjai, továbbá *Szida* Zsigmond, operaénekes és *Fodor* Ernő, zongoraművész rendezik a nagyszabású hangversenyt, melyről bővebbet legközelebb fogunk közölni.

— (**Nagy lopás a kaposvári ta-**

karékpénztárban.) Távirataink között említettük tegnap, hogy Kaposvárott a Somogy-megyei takarékpénztár könyvelője, *Ungváry* Károly 36.000 forintot ellopott a pénztárból s azzal megszökött. Állítólag még tizedikén délután utazott el a gyorsvonattal Kaposvárról. *Ungváry* 50 éves, magas természetű, tagbaszakadt erős ember; haja szőke, kopaszodásnak indult; szeme szürke, arcszíne egészséges, bajusza szőke; szakála nincs. Beszél magyarául, németül és egy keveset angolul, mert fiatalabb éveiben Amerikában is járt. Eltűnésekor szürkés kék ruha volt rajta. Az ellopott pénzt: 12 drb. ezres és 240 drb. százás bankjegyet magával vive, bizonyára Amerika felé vette útját. A városzerte óriási feltűnést keltő ügyről a következő adatokat közlik: A lopást hétfőn reggel fedezték fel. Nyomban jelentést tettek a rendőrségnél. Megindult a vizsgálat és ekkor kiderült, hogy 36.000 forint, szóval a százasokból, tizesekből és értékpapirokból álló pénzkészlet hiányzik. Sikkasztásról szó sem lehetett, hiszen az egész összeg még meg volt szombat délelőtt. Itt csak lopás esete foroghat fenn. Sorra vallatták az összes alkalmazottakat, de ezek közül egy se tudott

semmit az esetről. Ekkor vették csak észre, hogy Ungváry Károly főkönyvelő nincsen hivatalos helyiségében és még ma senki sem látta. Rögtön elküldtek lakására, de itt azt mondták a kérdezősködőknek, hogy Ungváry azt mondta tegnap, hogy ő az igazgatóság megbízásából elutazik Budapestre és csak kedden jön vissza. Persze az igazgatóság, amely Ungváryt sehová sem küldte, most már mindjárt tisztában volt azzal, hogy a tolvaj a főkönyvelő, aki most már megszökött. A lopás úgy történhetett, hogy Ungváry a vasárnapi munkaszünetet felhasználva behatolt a pénztárba, a Wertheim-szekrényt a lenyomat alapján készült álkulccsal kinyitotta és a 36.000 forintot kiszedte onnan és aztán a legelső vonattal Budapestre utazott. A tegnapi első vonattal a kaposvári rendőrség egy kiküldött ment a fővárosba, hogy az ottani rendőrség a nyomozást folytassa a szőkevény tolvaj kézrekerítésére. Ungváry, aki 14 esztendő óta a bank hivatalnok, szorgalmas, megbízható ember hírében állott és senki még csak gondolni sem mert arra, hogy ő lenne a tolvaj. Egy ismerőse tegnap délután látta Budapestben a keleti pályaudvaron; de semmi különös nem látott abban. Nagyon valószínű, hogy a szőkevény már Budapestben sem tartózkodik, hanem tovább utazott a sikkasztók rendes útja, Amerika felé. Azt is hiszik, hogy valami könnyelmű nő társaságában van.

— **(Leégett zsibáru-raktár.)** Tegnap este nyolc órakor a városháza toronyőre tüzet jelzett a központi tűzörségnek s a tűzoltóság nyomban teljes készenlében vonult ki a Király-utcán át a tűz színhelyére. Ez a tűz a lyceum-utca 5. szám alatt levő és Stern Mór tulajdonát képező ház udvarán, a malom-utcára eső részen különálló régi, cseréptetejű épületben volt, mely Schwars Izráel zsibárus raktárát foglalta magában. Óriási füstgomoly tört elő minden pillanatban az épület padlásáról, mely tele volt zsibárus cikkekkel, ronggyal, bőrrel, tollal, ruhaneművel és különféle vas s egyéb tárgyakkal, például benne volt a közös hadsereg fegyverneme is mind ötven évig visszamenőleg. Képzelték, hogy ezek a tárgyak micsoda füstfelhővel égtek és mily fojtó szagot terjesztettek mindakét utcára. Szerencse volt, hogy az épület két udvarról és két utcáról megközelíthető volt s tűzoltóink valóban önfeláldozó hősiességgel igyekeztek a tüzet lokalizálni. Szinte folytonos életveszély között dolgoztak a fojtó füstfelhők között; hányták le az áttüzesedett cseréptetőt és vezették be a padlásra, úgy a raktárba a vizet, mely négy csövön oltotta, locsolta az égő rongy és bőrgarmadákat. Szerencsére, csendes idő volt s az égő épület mellett legközelebb emeletes ház állott, melynek magas tűzfala felfogta a szálló tűzszilánkokat. Oberhammer Antal, tűzoltóparancsnok, Vaszary Gyula főkapitány, Reeh György tanácsos, Rueprecht Nándor tűzoltóparancsnok és Rangha József helyettes parancsnok utasításai szerint pompásan működtek a tűzoltók, úgy az önkéntesek és városiak, mint a Zsolnaygyáriak és sikerült is a veszedelmes tüzet lokalizálni. Az épület a benne levő zsibáruval együtt persze tönkrement, de mind be volt biztosítva s így a kár nagyrészt meg fog térülni. Nagy rémületet okozott a tűz oltása közben elterjedt az a hír, hogy a szomszédos sörház-utcában is tűz van s már-már meg kellett volna oszolnia a tűzoltóságnak, hogy oda is menjen, mikor a hír csak vaklármanak bizonyult. A tűz tíz órára el lett oltva, de természetesen, egész éjjel őrizték, nehogy véletlenül a rongyok és bőrök tömege alatt megmaradt szikrából újra támadjon. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják; tegnap dolgoztak a padláson, de hogy vétkes gondatlanság okozta volna a tüzet, még eddig a vizsgálat nem tudta megállapítani.

— **(Kinevezések.)** Tassy Lajos, tabi kir. járásbírósi telekkönyvi átalakító díjnokot a kaposvári kir. törvényszékhez irnokká,

— *Ludvig* Antal dunaadonyi kir. járásbírósi irnokot pedig a siklósi kir. járásbíróshoz segédtelekkönyvvezetővé nevezte ki az igazságügyminiszter.

— **(Páduai szent Antal.)** Ma, páduai szent Antal napján, bucsu volt a Ferencrendiek templomában. A bucsu, mint ezelőtt is, úgy ma is igen látogatott volt. Az Önkéntes tűzoltó Egyesület ma délelőtt küldöttséggel tisztelgett Oberhammer Antal rendőrkapitány, tűzoltóparancsnoknál és üdvözölte őt névnapja alkalmából.

— **(Nagy idők tanuja.)** Sági Sággy Ferenc, 48-as honvédtiszt, nyugalmazott községi jegyző, a tolnamegyei Felső-Iregthen, életének nyolcvanhetedik évében meghalt. Teme-tése általános részvét mellett ment végbe.

— **(Erdészeti kinevezések.)** Az új erdőtörvény értelmében az országszerte ujonnan szervezett állami erdőhivatalokhoz — így a pécsihez is — most történt kinevezéseket a hivatalos lap mai száma közli. E szerint a IX. fizetési osztály 3-ik fokozatába főerdészszé kineveztetett Seh Jenő a pécsi m. kir. állami erdőhivatalhoz. Seh eddig a pécsi járás főerdésze volt. Lollok József, a siklósi járás eddigi főerdésze, a kaposvári m. kir. állami erdőhivatalhoz, a X. fizetési fokozatába erdészszé kineveztetett. Ugyane fokozatba és minőségbe *Tatarek* Kálmán a pécsi m. kir. állami erdőhivatalhoz neveztetett ki. Ugyanezen erdőhivatalhoz végül a XI. fizetési osztály 3-ik fokozatába *Kovács* Imre erdészjelöltté kineveztetett.

— **(Rigó Jancsi él!)** Nem kell tehát gyászba borulnia Nagy-Idának, Rigó Jancsi, a cigányprinc él és virágozik! A napokban egy kairói távirat a halála hírért költötte a szép hegedűsnek és a kontinens sajtója érzelmes szép cikkekben el is siratta ő kelmét. Itt-ott elhangzott ugyan egy-egy cinikus megjegyzés, hogy csak újabb reklámhajszás ez a távirat is s a cinikusok között voltunk mi is, a kik kételkedve parentáltuk el a nagy halottat. Mint most kiderül, a kairói távirat tényleg turpisság, a cigányprincnek semmi baja sincs, sőt boldogabb, mint valaha. Egy uri ember, a ki csak a napokban tért haza Kairóból, meséli, hogy Chimay hercegné és Rigó ur vidáman töltötték ott a szezont; kocsikáztak, színházba, koncertekre jártak, még zsurt és estélyt is rendeztek. A budapesti ember elutazása előtt meg is kérdezte Jancsi urtól, hogy:

— Mit mondjak az otthonlevőknek?

— Mondja, hogy meghaltam! — válaszolta Rigó.

Ma azonban levelet is kapott a budapesti uri ember, a melyben Rigó Jancsi megnyugtatta kedves barátját, nehogy ő is elhiggye a halálhírt és elsirassa őt. A kiknek tehát nagy szomorúságot okozott a kairói távirat, vigasztalódjanak meg, mert Rigó Jancsi él!

— **(Csillagászati esemény.)** Minden huszonkilenc évben egyszer látható a tegnapi napnak az a csillagászati tüneménye, hogy a legszebb és legérdekesebb bolygó, a Saturnus eléri a legnagyobb földközélet és a mellett napközi állásba is jut. Érdekes ez azért is, mert olyankor látható legjobban a gyűrű és golyó között lévő távolság az északi oldalán. Valamint a föld nem merőlegesen tengelyére, de $23\frac{1}{2}$ fokkal elhajolva forog, épp úgy a Saturnus is 28 foknyi elhajlással forog, ami itt is az évszakok változását idézi elő, de itt az egyes évszakok hét és egy negyed földi évig tartanak és ezért mi a gyűrű állását a bolygónál más és máshol látjuk. A nap ott 10 óra 28 percig tart. A Saturnus

golyója 726-szor nagyobb, mint a föld és szabadon mozog négyes gyűrűje között. A hozzá legközelebb fekvő gyűrű belső széle 15,600 kilométerre van a Saturnustól s ez a gyűrű egész sötét. Legfényesebb a harmadik gyűrű, mely még magát a főbolygót is túlragyogja. A gyűrűk összes szélessége 40.000 kilométer. A gyűrűk anyagáról sokáig kétségben voltak és azt hitték, hogy tömör test, csak legujabban Clark és Maxwell kísérletei alapján állapították meg, hogy az egymástól független részecskéből — milliárd és milliárd holdból áll, amelyek külön-külön saját tengelyük és a Saturnus körül forognak. A Saturnus lakóira nézve — ha ugyan vannak lakói — ez egy ragyogó ivhid gyanánt tűnik fel és mi irigyelhetjük tőlük azt a látványosságot, midőn hét (vagy kilenc) holdjuk ezen átlép.

— **(Az udvarok.)** A nyár, ha egy-egy jeges felhő le is hűti valamely tájék felől a levegőt, csak itt van végre és a pécsi uszodákban vígan lengedeznek a különféle színű uszó nadrágok, mint felhuzott tarka hadihajó lobogók. S mint egyébkor, ezzel a szezonnal előkerül a közegészségügyi jóakarát és tárgyalafelől, hogy milyen üdvös volna a forró napokra egy kis tisztogatást, fertőtlenítést és rendet csinálni a poros városban, mely — sajna — szintén azon a területen létezik, a melyről a közegészségügyi statisztika utóbb is azt mondta, hogy itt történik a legtöbb tüdőveszteség. Már sokszor irták ezt róluk a tudósok — és bár meg tudnánk őket cáfolni. De nem lehet, mert igazat mondanak. Azért minden kis igyekvés, a mit az egészségügy reperációjára fordít a hatóság, felemlítésre méltó, mint az is, hogy most — az udvarokon közegészségügyi viziteket tart a rendőrség. A legkézségesebben jelentik be azt a jóakaratu viziteltést a város polgárainak, ajánlván a rendőrtiszturak szándékát, akik ott megjelennek, a jóakarataukba. Fogadják e vizitéseket szívesen, mert ezeknek a célja az, hogy egészségesebb legyen a nyár, bűzhödő udvarok, elhanyagolt szemét- és trágyagödörök ne rontsák meg miazmákkal a levegőt, hogy mindannyiunk egészségéért tegyünk valamit közös mindnyájan. Ezért indult meg máról a közegészségügyi vizitelés minden városrészben az udvarokon tanácsai, illetve főkapitányi rendeletre. A vizitáló rendőrbiztos és kapitány urak szívesen adnak felvilágosítást a közegészségügyi teendők felől, miként lehet olcsón fertőtleníteni. És ugyancsak az ő dolguk, hogy azokat, a kik a tisztaság ellen vétkeznek és azt helyrehozni sem hajlandók szép szóra, feljentsék. Tiszták legyenek az udvarok, a félreeső helyek állandóan méz-oldattal fertőtlenítenedők, a miazmát terjesztő szemétnak és állati hulladéknak nincs helye az udvarokon. Ez a közegészségügyi regula.

— **(Szerencsétlenül járt kis fiu.)**

Prohászka Ciril bányafelügyelő 3 éves Károly nevű fia, tegnap délután Szabolcs bányatelepen játék közben a bányába esett, s estében az ácsolat egyik gerendájába ütődött, lábát összezúzta. A szerencsétlenül járt kis fiut a pécsi kórházba szállították, mert szenvedett zuzódásai oly súlyosak, hogy lábát valószínűleg amputálni kell.

— **(Egy havi adó.)** A megye területén az elmúlt hóban befolyt egyenes adók eredménye — a közigazgatási bizottsághoz ma beterjesztett pénzügyigazgatói jelentés szerint — 3898 frt 94 krral kevesebb, mint a múlt év hasonló időszakában befolyt adók összege. A hadmentességi adó 44 frttal több volt, mint a múlt év májusában. Ez év öt hónapjában 9328 frt 18 krral kedvezőbb volt a befolyt adók eredménye, mint a múlt évben.

— **(Visszalopott élelmi szerek.)** Kamarás János a baranyamegyei Kassa köz-

séghez közel levő iványi pusztai lakos, panaszt emelt a hatóságnál, hogy házának pincéjéből ismeretlen tettesek körülbelül huszonöt forint értékű élelmi szereket elloptak. A tolvajok után megindították a nyomozást, Kamarás azonban tegnap reggel ismét megjelent a csendőrségnél, ahol bejelentette, hogy ne keressék a tolvajt, mert az éj folyamán valaki visszahozta az élelmi szereket a pincébe, tehát neki már nincs kára. A hatóság emberei mindazonáltal folytatják a nyomozást a furcsa tolvaj után.

— **(Az új rendőrszakaszvezető.)** A Cser Gyula elhalálása folytán megüresedett városi rendőrszakaszvezető állásra a főkapitány előterjesztése folytán a városi Tanács Szicher János rendőrtizedest léptette elő. Szicher kötelességtudó, szorgalmas tagja a városi rendőrségnek s így ezt az előléptetést méltán kiérdemelte.

— **(A cirkusból.)** Az Enders-féle cirkusz rövid ittléte alatt is megnyerte már a közönség tetszését. A teljesen fedett és tágas lovardában esténként szép közönség nézi végig a változatos műsort, melynek kiválóbb számai: *Rieffenach* jockey lóidomító mutatványai és magas iskola-lovaglása; *Alberto*, a kitűnő nyújtó-tornász; *miss Marianna* és *Martini* kettős lovas mutatványai; *Anitta*, a sodrony-művész női produkciói; a *Lorenzo*-csoport pompás márványcsoportozatai; a zenebóhócok és az erőművész női mutatványai. A cirkusznak tizenöt tagu balletkara van, melynek tánc-produkciói szintén igen sikerültek.

— **(Elfogott lóköltők.)** Két eléggé hírhedt lóköltőt fogtak el a napokban Kis-Budmér község határában. Ugyanis csavargá-

sért letartóztattak két cigányt, kiktől azonban a vallatás során kisért, hogy több tolvajlás és lóköltés terheli a lelkiismeretüket. Az egyik a híres »Kolompár«-okból való, Kolompár János, a másik meg valami Nagy Kájetán Péter. A két cigányt átadják a bíróságnak.

— **(Hogy nő a tőke.)** Az angoloknak a kereskedés iránt való általános ismertérzéke különös kísérletre vezetett. Egyik nevelőintézetben Knightonban minden növendéknek egy-egy pennyt adtak, hogy gyümölcsöztesse azt, a hogy tudja. Tehet vele, a mit akar, csak becsületesen járjon el. Az így szerzett pénzt egy szegény gyermeknek akarták odaajándékozni. Az eredmény meglepő volt. A tizenkét növendéknek kiosztott tizenkét penny 4 fontra és 5 shillingre növekedett. A pénz gyümölcsöztetésén gondolkodván, a legkülönbözőbb eszméjük támadt a gyermekeknek. Egyik sajtot, a másik cukrot árult. A legvállalkozóbb szellemű felpennyért limonádét árult és egymaga 12 shillinget szerzett.

— **(Iskolaszolgák kerestetnek.)** A szegzárdi és kaposvári állami főgimnáziumoknál egy-egy iskolaszolgai állás van üresedésben. Pályázni július 10-ig lehet az illető intézetek igazgatóságához.

— **(Gyilkos bika.)** Závodon a község tehénpásztorának valami miatt a bikát kellett kieresztenie az istállóból. De a hatalmas termetű bika — úgy látszik — haragvó állapotban volt, mert a pásztort szarván hozta ki az ajtószárral együtt. Ijedten kiabáltak segítségért s hamar ott termelt *Jéger*

József, a pásztor veje bottal, a mitől a bika meg nem ijedt, hanem homlokával úgy oda szoritotta a falhoz, hogy a szegény ember pár órai iszonyu kínlás után meghalt.

— **(Büntetés elől a halálba.)** Kovács István alsó-nyéki lakos a napokban Szegzárdon Heberling János apáthi lakos kocsijáról a piacon lelopta a terített pokrócot. Ezt a tettét a csendőrség kinyomozta és a pokrócot nála még is találta. A büntetéstől való félelmében Kovács a szőlőhegyen felakasztotta magát.

— **(Az elhagyott asszony boszuja.)** Szőke István szegzárdi lakos, már 2 éve él elváltan feleségétől, Zsidó Évától, a ki a napokban megleste, hogy mikor távozik el hazulról a férje s a mint Szőke a mezőre ment reggel dolgát végezni, ő bement a házába és be akart jutni a szobába. Ezen szándékában a házörzésre otthon maradt Mórincz Mária nevű öreg asszony úgy akadályozta meg, hogy orra előtt bezárta az ajtót. Erre Zsidó Éva eltávozott ugyan, de csakhamar álkulccsal tért vissza, melylyel az ajtót felnyitotta. A szobából elvitt 43 darab tányért, 8 tálalt, 26 drb. teás csészét, vizes poharakat, 4 drb. tálalt, 2 dunnát, 2 drb. vánkost és 2 drb. lepedőt. A tolvaj hitves tettét a csendőrség előtt beismerte ugyan, de azzal védekezett, hogy az elvitt tárgyak között olyanok is voltak, melyeket még ő szerzett.

— **(Kellemetlen meglepetés.)** Valóban kellemetlen meglepetés érte a napokban Scheiter János szőkédi lakost. Az történt — ugyanis — hogy Scheiternek a pincéjében volt néhány üveg ó bora, melyet azonban mint előre látó gazda, valami ünnepélyes alkalomra tett el. Ez az ünnepélyes alkalom, örvendetes családi esemény képében meg is

Lucian a kocsinak egy szálló címét mondta. Nem vette észre, hogy az a fiatal ember, a ki a vasuti kocsiban velük ült, szintén kocsit vett és ugyanabba a szállóba hajtatott.

Késő volt már, de azért élénk sürgés-forgás uralkodott a fényesenivilágított utcákon, a melyekre Alice a kíváncsiság és a bámulat érzelmeitől elfogultan nézett.

— Nem fogsz félni, ha egyedül maradsz a szállóban, édes? kérdezte Davis, karjait Alice vállára téve. — Nekem még üzleti dolgaim vannak, a melyeket nem szabad elmulasztanom. Nem félsz?

— Ó nem — sietett őt megnyugtatni Alice.

— Annál jobb! Holnap délben értek jövök, azután pedig nem fogunk egymástól elválni. Az elővigyázatosság okáért a Webb álnév alatt foglak bejelenteni — tudod, mostoha apád miatt. Jó lesz?

— Mindenbe belenyugszom, a mit te jónak találsz, — felelte az s bizalommal teli pillantással nézett rá.

Mikor belépett a neki szánt szobába, az előcsarnokban meglátta utitársukat. Ez azokra a föltűnő szavakra emlékeztette, a melyeket az mondott s mihelyt kedvese eltávozott, elővette a névjegyet, a melyet az idegen adott. Ez állott rajta:

William Vaughan

orvos

Bar street 430.

az én személyem áruba bocsátása — a mint becses mostoha apám tervezi — nekem egy cseppet se tetszik s ez alapon bátor vagyok azt a reám nézve fölötté nagy meg-tiszteltetést, hogy az ön neje legyek, — visszautasítani.

— Micsoda ostobaságokról fecsegsz itt? — pattant fel hevesen Arthur. Andams pedig meglepetten, mint a kit hideg vízzel öntenek le, bámult maga elé.

Alice egész nyugodt maradt.

— Én tudom, hogy te ennek az embernek el akarsz adni. Hanem annak nem adom magam oda, — semmi áron, semmi esetre se!

Alice nyílt fellázadása — s hozzá oly dologban, a mely Arthur kapzsiságának lett volna eszköze — mód nélkül dühbe hozta Arthurt. Szitkozódott, tombolt, fenyegetőzött, átkokat szórt s esztelen haragjában annyira megfélemedezett magáról, hogy még elhalt feleségének emlékét is összetiporta.

Alice mindeddig nyugodtan, nagy önuralommal hallgatta Arthur kitérőseit. Hanem a mikor az elkezdte anyját gyalázni, véget ért az önuralma. Villogó szemekkel ugrott föl.

— Egy szót se többet! — kiáltotta Arthurnak szenvedélylyel, szinte magán kívül. Nem elég, hogy egész életemben gyűlöltél, mivel az örökösök vagyok anyám vagyónának, nem elég, hogy pénzért el akarsz adni? Még az anyám emlékét is meg akarod gyalázni, miután az életét már megmérgezted? Hallgass ide, esküszöm neked, hogy minden könyért, a mely miattad folyt, egy napig fogsz bűnhődni. Én meg fogom anyámat boszulni, boszút állok rajtad, az ő gyilkosán!

Szó nélkül, megnémultan hallgatta Arthur mostoha

érkezett s a gazda sietett a tartogatott ó bort előszedni. De képzelhető kínos meglepetése, midőn a bornak csak hült helyét találta, mert a bort — valaki elvitte. Hogy mikor lopták el, vagy ki volt a tettes ezt nem tudni. Az ismeretlen tettes után megindították a nyomozást.

— **(Kitüntetett tornászok.)** A pécsi állami főreáliskola tornaversenyén — melyről annak idején bővebben referáltunk — jelesebb mutatókat produkált tanulókat a tanári kar dicsérő oklevelekkel tüntette ki. E szerint a tornaverseny eredménye osztályok szerint a következő: I. A. osztály. Sikfutás 100 lépésre: 1. Piller Jenő, 2. Okenfusz Gyula. I. B. osztály. Sikfutás 100 lépésre: 1. Eberhardt József, 2. Spitzer Ernő. II. A. osztály. Kötélmászás: 1. Hintsch Sándor, 2. Nagy Ferenc; II. B. osztály. Kötélmászás: 1. Preller Rezső, 2. Koller János; III. A. osztály. Magasságugrás ugródeszkáról: 1. Lehner Lipót és Prager József 1.45 m. 2. Martinek Ferenc 1.40 m.; III. B. osztály. Magasságugrás ugródeszkáról: 1. Kugler János 1.40 m. 2. Schwarz Sándor 1.35 m.; IV. A. osztály. Magasugrás ugródeszkáról: 1. Frühauf Flórián és Metz Mátyás 1.56 m. 2. Grünhuth Gyula és Tobak Ferenc 1.50 m.; IV. B. osztály. Magasugrás ugródeszkáról: 1. Tauber Fülöp. 1.50 m. 2. Komáromy József és Szabó Andor 1.50 m. V. osztály. Magasugrás ugródeszkáról: 1. Zlatkics Ferenc, Papp Ferenc és Mazaly József 1.60 m. 2. Kovácsffy Dezső 1.45 m. VI. osztály. Távolugrás ugródeszkáról: 1. Mikes Andor 5.35 m. 2. Hendel József 5.05. VII. osztály. Távolugrás földről: 1. Heinrich János 5.35 m. 2. Orf Győző 5.25 m. és súlydobás 5 kg. súlylyal magasságba: 1. Heinrich János 4.85 m. VIII. osztály. Magasugrás földről: A. Tauszig Aladár 1.55 m. 2. Velicogna Antal és Misángyi Vilmos 1.45 m. és gerelydobás

távolba: 1. Velicogna Antal 19.40 m. 2. Tauszig Aladár 16.35 m. A nyujtón való gyakorlásokban: Antos Mihály VIII. o. t.

— **(Aki láb nélkül vadászik.)** Erre is kevés példa van a vadász krónikában, kivált hogy a lábatlan vadász még tiltott mulatozásra is merje adni a fejét. Hisz az orvvadásznak minden érzékére duplán van szüksége, tagjainak az épsége pedig ugyancsak nagy feltétele annak, hogy elkerülje folyvást résen levő üldözőit. S mégis annyira vitte egy német embert a szenvedélye, hogy beállott orvvadásznak — láb nélkül. Ugy született-e vagy születése után érte valami szerencsétlenség, arról nem szól a krónika; de annyi bizonyos, hogy a szerencsétlen embert inkább koldusnak lehetett volna nézni, mint olyan vakmerő vadásznak, a minőnek bizonyult. Nem volt az erdőségnek az a sűrű bozótja, a hol ő ki nem ösmerte volna magát, ámbár csak úgy járt: a kezén; — illetve két kis kézmankón. De azért puskát is vitt magával s a kellő pillanatban eldobta a mankót, hogy a fegyvert használhassa. Sok őzet pusztított így el, meg hurokkal is fogja a vadat; a míg végre rajtérték és elfogták. Persze, meg sem próbálta a menekülést. A bíróság előtt nem is védekezett, csak azt hajtotta egyre, hogy ő erdő és puska nélkül nem tud megélni. Ezzel ugyan nem háríthatta el magáról a büntetést, de elért annyit, hogy egy környékbeli arisztokrata, aki az esetét megtudta, büntetésének a letelte után szolgálatába fogadja, mint vadórt, mert aki ilyen bolondja a vadnak, az bizonyára megbízható és szenvedélyes őre tud lenni. Csak aztán az ne legyen a vége, hogy a derek német így rázabadtva a maga passziójára, farkassá válik a báránnyok közt.

— **(Por-tokok.)** A belügyminiszter körrendeletben értesítette a törvényhatóságok

kat a gyógyporoknak tokokban való kötelező kiszolgáltatásáról. E rendelet, amely az egészségre nézve igen üdvös intézkedést jelent, így szól: Körrendelet valamennyi törvényhatóságnak. Azon alkalmából, hogy egy gyógyyszerész a gyógyporok kiszolgáltatására használt portokok nyitására az általa feltalált készülékek általános használatra való ajánlását kérte, az országos közegészségi tanács több ily célra alkalmas készüléket és módot ismertetett. Tekintettel arra, hogy a jelzett cél elérésére már teljesen gyakorlati készülékek és módok rendelkezésre állanak, továbbá arra, hogy a portokoknak szájjal való fuvása által történt nyitása az egészségre ártalmakat rejt magában s az ily eljárás közegészségi tekintetből mellőzendő, ezennel elrendeltetik, hogy a gyógyszerek, nemkülönben a gyógyszerek kiszolgáltatására feljogosított orvosok a gyógyszereknek jövőben való kiszolgáltatásánál az eddigi szokást, amely szerint a portokokat szájból befüvés által nyitották ki, mellőzni kötelesek, kötelesek továbbá a kész portokokat erre alkalmas készülékkel kinyitni, vagy pedig a port a nyitott portokba tenni s a tok csak ezután hajtandó össze és zárandó le. Magának a készüléknek, vagy eljárási módozatnak megválasztása magukra a gyógyszerészekre vagy orvosokra bízatik. Ezen eljárás életbeléptetésének határidejéül ez évi július hó 1. napja tűzetik ki, mely naptól fogva az ezen rendeletben foglalt rendelkezés megszegése kihágást képez s 100 forintig terjedhető — az 1876. évi XIV. törvénycikk 7. §-ában megjelölt célra fordítandó — pénzbüntetéssel, esetleg megfelelő elzárással büntetendő. Erről a további kellő intézkedések megtétele végett a törvényhatóságok azon felhívással értesítettnek, hogy gondoskodjanak az iránt, miszerint a gyógyszertár-vizsgálatok alkalmával erre is figyelem fordíttassék.

lányának szavait, a melyekkel oly rettentő vádakot csapott arcába. Mielőtt azonban meglepetésében szóhoz jutott volna, Alice elhagyta a termet.

— Ez aztán egy vadmacska — dörmögte Adams, fejét csóválva. Ettől már félhetnék. Azt hiszem, ez képes lenne, hogy valakit meg is öljön.

Ezalatt Arthur ismét fölcsudott.

— Bah, nevetséges! — fakadt ki. A kis vad pulyka azt hiszi, hogy megijesztett. De majd újra engedelmességre fogom szoktatni.

Mérgében az asztalra ütött, aztán fölkelte, hogy — mondta — a rebellis teremés (Alice) után nézzen. De azt sehol se találta elő, akármilyen erélyesen kutatták, mintha csak elsülyedt volna.

Alice a mostoha apjával való izgatott jelenet után egy pillanat alatt elhatározta magát, hogy sorsát rábizza arra a férfiura, a kit szeretett s a ki felszólította, hogy kövesse.

Még idejében elérte a kis vasuti állomást. Davis Lucian a peronon állott s a vonatot várta. Arcát hirtelen az öröm futotta be, a mikor Alicet meglátta.

— Elhoztad a válaszodat, édesem? — kérdezte, a mikor melléje lépett. Igen, vagy nem?

— Igen.

Ördögi mosoly játszott a férfi ajkán.

— Így van jól, kis erdei manó! — suttogta gyöngéden. Most már felejtis el mindent, a mi mögötted van s jer utánam, hadd vezesselek egy új, szebb világba.

Alice némán hozzásimult s pár perc múlva a gőz paripái kedvesének oldalán a nagy városba vitték, a hol

— úgy remélte — boldog élet nyílik meg számára. Ha sejtette volna, hogy mi vár rá!

A vasuti kocsiban, a hova Luciannal beszállottak, csak egy utas volt. Egy fiatal ember, intelligenciára mutató arcvonásokkal és becsületséget sejtető kék szemekkel. Ennyit vett észre Alice, azután, a nap izgalmaiktól elcsigázva, könnyü szendergésbe merült.

A Boston előtt való utolsó állomáson Davis kiszállott, hogy Alicenak hűsítőt hozzon. Ezt a pillanatot fölhasználta a fiatal ember, — aki a fiatal párt észrevétel nélkül, merően figyelte, hogy utitársnőjét megszólítsa.

— Bocsánat, kisasszony, hogy megkérdem: idegen ön Bostonban? — kérdezte Alice felé hajolva.

Az meglepetve nézett rá.

— Miért érdekli ez önt?

— Hm, mindjárt gondoltam — mormogta a fiatal ember magában, aztán főnszóval így folytatta:

— Talán önnek egyszer barátra lesz szüksége, a ki segítse vagy támogassa önt. Kérem, vegye el a névjegyet és ne feledje el, hogy a ki átadta, becsületes ember, a ki szükség idején följánlja istápolását.

Ezzel átnyujtotta névjegyet, a melyet Alice azonban rögtön elutasított, mert az idegen föllépését tolakodónak találta. Csak, a mikor az idegen azt mondta: Vegye el, — az anyja kedvéért! utána nyult s anélkül, hogy olvasná, a zsebébe tette.

Nyomban azután Lucian visszatért. Kis sültet és gyümölcsöt hozott, elmondott neki egyet-mást a nagyváros életéről, hajszájáról, a melyet Alice nemsokára saját tapasztalásából fog megismerni.

Bostonba érkezve, a fiatal pár kocsiba szállott.

— (Egy gyermek elgázolása.)

Högyészen Tillmann Ádám három éves kis fiúcskaja kint játszott az országuton, midőn sebes vágatásban egy kocsi jött s a gyermeket elgázolta és gyorsan tovább hajtott. Az elgázolás — szerencsére — nem okozott halált. A gyönki csendőrségnek sikerült a gondatlan hajtót Beck János felsőnáni lakos személyében kideríteni. Beck azzal védekezett, hogy lovai megbokrosodtak és nem bírta őket megfékezni, így történhetett meg a szerencsétlenség. Ellenben vannak Beck ellen olyan terhelő tanúk, kik látták, hogy egész rendesen mentek a lovak, csak a gyermek elgázolása után csapott a lovak közé és gyors vágatásban elhajtott.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. június 13. reggeli 7 órákor.

Barometer (redukált) = mm. 55.1 (súlyedő.)

Hőmérsék = 14.2 °C

» maximuma: 19.6 °C

» minimuma: 7.0 °C

Párányomás: 7.2 mm.

Relatív nedvesség: 60.

Felhőzet: 5° Ci. Cu. N. W.

Szélirány s erő: W. 2.

Csapadék 24 órai: 0

Borulás, szeles idő várható.

Dr. Csizser.

Művészet, irodalom.

○ Falu gyöngye. Ez a címe annak a háromfelvonásos népszínműnek, melyet a budapesti Magyar Színház igazgatósága Tiborc Ágosttól elfogadott előadásra. Tiborc Ágost a pécsi jogakadémia hallgatója volt, harmadéve egy szindarabját színházunkban is előadták s lapunk olvasói előtt mint tárcaíró ismeretes. Az új szindarab első népszínmű-ujdonsága lesz októberben a Magyar Színháznak, mely a népszínmű kultiválását is felvette most programjába s e célból Rhédei Józsefet tenoristának és Fedák Sárít népszínműénekesnőnek szerződtette is. Mindketten fognak játszani az új népszínműben, melynek címszerepét *Litkéné Komáromi Mariska* fogja kreálni s *Rózsahegy* Kálmánnak, *Boross Vilmos*nak és *Vidor Pálnak* — a ki rendezi is a darabot — lesznek benne nagyobb szerepei. Az új népszínmű dalait is részben a fiatal szerző írta, részben pedig *Dankó Pista* legszebb népdalai közül valók.

Törvénykezés.

§ Gugora János elítélve. Olvasóinknak bizonyára élénk emlékezetében lesz még a szenzációt keltett lopás, melyet Gugora János szolga, Szeifritz István kanonok kárára elkövetett. Gugora János 1898. évi május hó 15-én állott mint háziszolga Szeifritz kanonok szolgálatába, néhány hónappal később azonban valamely csekélyebb mulasztásért elbocsájtották Gugorát a szolgálatból, azonban adott alkalmakkor mint kíséző szolga eljárta a kanonok házához. S ezt az alkalmat arra használta fel Gugora, hogy Szeifritz kanonok lakásának ajtókulcsairól és a Wertheim-szekrény kulcsairól vett mintákat, viasz lenyomatokat, melyek után alkulcsokat készítettett. Ezeket arra használta fel, hogy kilesve az alkalmat, midőn senki sem volt otthon, a szek-

rényekből kisebb-nagyobb összegű pénzt elloptott. Ki tudja meddig folytathatta volna bűnös üzemét, ha oktalan, nagymérvű költekezésével feltűnést nem kelt. Az egyszerű szolgálgyűrűket, órákat és ékszereket s az utóbbi időben házat is vásárolt a József-utcában. Fel-tűnő költekezését valaki feljelentette a rendőrségnél s megindult a nyomozás, melynek során kitűnt, hogy Gugora János 6300 frtot lopott volt gazdájától. A vakmerő, körmönfont tolvaj fölött tegnap ítélte a pécsi kir. törvényszék, mely Gugora Jánost a Szeifritz István kanonok kárára elkövetett betöréses lopás bűntetteiben bűnösnek mondotta ki és e miatt három évi fegyházra ítélte, melybe a vizsgálati fogság által kitöltött egy hónapot beszámítanak. A lefoglalt hatszáz forintról szóló takarékpénztári betétkönyvet a kár részleges megtérítésére a törvényszék kiadta Szeifritz István kanonoknak. Az ítélet jogerős s Gugora János már tegnap megkezdte büntetését a pécsi kir. ügyészség fogházában, ahonnan valószínűleg már a napokban Vácra szállítják.

§ Hamis eskü. Kis Simon József vaizslói lakos polgári uton pert indított Varga Antal ugyanottani lakos ellen, a tőle vásárolt hordó dongák vételára, 60 frt erejéig. A polgári pör folyamán azonban alperes Varga Antal letette a neki odakinált és megítelt főesküt, miáltal Kis Simon József pervesztessé lett. E fölötti elkeseredésében Kis hamis eskütétel miatt feljelentést tett Varga ellen. Tegnap délelőtt volt ez ügyben végtárgyalás a pécsi kir. törvényszék előtt, mely azonban Varga Antalt a vád-és következményei alól felmentette, mert a végtárgyalás folyamán beigazolást nyert az, hogy a főeskü szövege úgy szólt, hogy abból a hamis eskü bűntettének ismérvei meg nem állapíthatók. Az ítélet ellen a kir. ügyész felebezést jelentett be.

T a n ü g y.

)(Vizsgálatok az iparos es kereskedő tanonc-iskolákban. A belvárosi községi népiskolában elhelyezett iparostanonc iskolában a záróvizsga f. évi június hó 13-án és 15-én, az Ágostontéri népiskolában elhelyezettben pedig f. évi június hó 14-én és 17-én, mindenkor délután 2 órákor fog megtartatni. A magy. kir. főreáliskolában elhelyezett kereskedő tanonc iskolában a záróvizsgák határideje f. évi június hó 16-ik napjának d. u. 3 órájára tűzött ki. A fenti napokon a hittanból is a vizsga meg fog tartatni. A Zsolnay-gyári ipariskolában pedig f. évi június hó 25-ik napján d. e. 10 órákor fog a záróvizsga megtartatni.

)(Uj községi iskola. Salamon József, kir. tanfelügyelő bejelentette ma a megyei közigazgatási bizottság ülésén, hogy a vallás-és közoktatásügyi miniszter jóváhagyta a kákcisi ev. ref. felekezeti iskolának községi jellegűvé átalakítását. A közigazgatási bizottság tudomásul vette a miniszteri jóváhagyást s erről a szolgabírósnak utján a községi előjáróságot azzal utasította, hogy az iskola községi jellegűvé átalakítását nyomban foganatosítsa.

)(Pályázat segédtanfelügyelői állásokra. A m. kir. vallás-és közoktatásügyi miniszter három segédtanfelügyelői és ezzel kapcsolatban három tanfelügyelői töltnoki állásra hirdet pályázatot. A pályázati kérvények az illetékes tanfelügyelőséghez folyó évi június hó 30-ig nyújtandók be.

)(Iskola-vizsgálat. Laubheimer Róbert segédtanfelügyelő az évről vizsgákat megelőzőn szokott iskola-vizsgálat teljesítése céljából tegnap elutazott. A segédtanfelügyelő a hegyháti járásban teljesíti az iskola-vizsgálatot.

)(Tanítói korpótlék. A m. kir. vallás-és közoktatásügyi miniszter P.-Bogád községnek, illetve a községi iskolának 1899. évi január elsejétől kezdődő joghatályllyal 50 forint tanítói korpótlékot engedélyezett.

T Á V I R A T O K.

— Letartóztatott tábornok.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisból írják, hogy Nizzában egy olasz tábornokot kémkedés gyanúja miatt letartóztattak.

— Párt-értekezlet.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az országgyűlési Ugron-párt holnap értekezletet tart Széll Kálmán miniszterelnöknek a kiegyezés ügyében teendő kijelentéseivel szemben elfoglalandó álláspontja ügyében.

— Egy honvédelem pénz

elsikkasztva. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az isaszeghi olvasókör Tisza László volt képviselő, Tisza Kálmán bátyja ellen a budapesti ügyészséghez feljelentést tett, hogy az isaszeghi honvédelemre begyűlt összeget, mint a gyűjtést rendező bizottság védnöke, elsikkasztotta. A hirt a „Magyar Esti Lap“ közli.

— Megbukott képviselő.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Földváry Mihály, orsz. képviselő, a dunavecsei főszolgabírói választáson — mely ma került betöltés alá Pestmegye közgyűlésén — megbukott.

— Dreyfus ügye.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisból írják, hogy a „Matin“ szerint Tavernier vizsgálóbíró tegnap kihallgatta Du Patty de Clammot. Beaurepaire bejelenti, hogy legközelebb egyik lapban be fogja bizonyítani Dreyfus bűnösségét.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. június 13.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: —; októberre: 8.87. —
Tengeri: 4.60. — Rozs: 6.87. — Zab: 5.58.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 358.80. — Magyar hitelrészvény: 338.10 — Államvasut: 357.00.

Nyilt-tér.**Köszönet-nyilvánítás.**

Mindazok, kik a forrón szeretett s boldogult

JANKOVITS HUGÓ

bornagykereskedő és szappangyáros

f. hó 11-én végbement temetésén megjelenésük, koszorúk küldése és részvétüknek egyéb kinyilatkoztatása által mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálás köszönetünket.

Pécsett, 1899. június 13-án.

A gyászoló család.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

3970. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbírósa mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Frank Lajos eszéki lakos végrehajthatónak, özv. Simon Ferenczné Hetz Emilia karancsi lakos végrehajtást szenvedett ellen 64 frt 30 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő, Herczeg-Szóllós községben az 1159. sz. tjkvben felvett A. † 2—5. sorsz. ingatlanokra 352 frt és 337 frt becsárban, mint megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi augusztus hó 9-ik napján d. u. 3 órakor Herczeg-Szóllós községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%.-át, vagyis 35 frt 20 krt, 33 forint 70 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazs. ügy. miniszt. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbírósa mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi május hó 26. napján.

Székács
kir. albiró.

5454. szám.

Kig. 1899.

*A mohácsi járás főszolgabirójától.***Pályázati hirdetmény.**

A Mohács nagyközségben lemondás folytán megüresedett, illetőleg t. é. július 31-ével megüresedő,

községi orvosi állásra

az 1886 : XXII. t. cz. 82. §-a értelmében pályázatot hirdetek.

A községi orvos javadalmazása :

1. Utólagos havi részletekben fizetendő évi **500 frt fizetés.**

2. Látogatás-díja **nappal 50 kr., éjjel 1 frt; — a halottkémlés díja 50 kr.**

Megjegyzem, hogy az 1876 : XIV. t. cz. 20. §-a értelmében 7 évnél fiatalabb gyermekek után, ha ők, vagy a fizetőkötelesek vagyonosak, a fönti látogatási-díjnak csak fele jár.

Szegény betegek ingyen gyógyítandók.

Fölvivom a pályázni óhajtókat, hogy törvényes minősítésüket igazoló kelősen felszerelt kérvényöket és pedig — ha szolgálatban vannak — fölöttes hatóságuk útján, **nálam f. é. június 26-ig nyujtsák be.**

A választást **f. é. június 27-én d. u. 3 órakor fogom Mohácson, a község házában** megejteni.

Mohács, 1899. évi június hó 11-én,

Szinkovich
főszolgabiró.

MESTRITS JENŐ

épület és műlakatos

Király-utca 38. sz. **Pécsett** Percel-utca 35. sz.

Ajánlja jól berendezett üzletét mindennemű

épület- és műlakatos munkák,

erkély-, sír-, lépcső- és kerítés-rácsoszatok, valamint vaskapuk és csillárok vertvasból, továbbá biztonsági záruk és rekeszek, zajtalan görredőnyök, ponyvagépezetek, villamos csengők, vízvezeték és angol closett-berendezések, a legkitünőbb asztal-tűzhelyek, központ fűtő (central) kályhák, mindennemű díszítőményi munkák vert vasból való rajz- és stilszerű elkészítésére a legszolidabb kivitelben.

Segédgépek javítását s egyáltalán minden e szakmába vágó munkát elvállalok.

Midőn üzletemet a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom, előre is biztosítom **árain versenyképességéről**, valamint gyors és pontos kiszolgálásról.

Tisztelettel

Mestrits Jenő.